

Zi de zi pentru sufletele din Purgatoriu

365 de reflecții

Traducerea din limba engleză de
Ana-Maria Botnaru

Galaxia Gutenberg
2022

LIBRIS We know books	
CUVĂNT ÎNAINTE (Pr. MITCH PACIWA, S.J.)	9
MULȚUMIRI	13
INTRODUCERE	15
IARNA	17
Ianuarie	18
Februarie	49
PRIMĂVARA	77
Martie	78
Aprilie	109
Mai	139
VARA	171
Iunie	173
Iulie	203
August	234
TOAMNA	265
Septembrie	266
Octombrie	296
Noiembrie	327
Decembrie	357
Caracterul trecător al tuturor lucrurilor	388
Rugăciuni recomandate în reflecții	394
Bibliografie și surse	402
Despre autoare	406

I A R N A

În acest anotimp, când natura este adormită și liniștea iernii vă înconjoară, gândiți-vă la vocea tăcută a sufletelor din Purgatoriu.

Sfinților îngeri, păzitori ai acelor abisuri de slăcări, ajutați-mă să îmi amintesc de acele suflete, atât de sfinte și de resemnate, din adâncul văpăilor care le chinuie. Ajutați-ne să recunoaștem printre ele pe tații și pe mamele noastre, pe frații și surorile noastre. Fie ca strigătele și plânsul lor, atât de duiioase și de sfâșietoare, în stare să despică munții și să înmoaie cruzimea însăși, să ajungă la urechile noastre.

Sf. Fecioară Maria eliberează sufletele

„Mărită să fii tu, fiică, de Dumnezeu cel preacînt, înaintea tuturor femeilor de pe pămînt.” – Iudita 13:18

Sora Paula a Sfintei Tereza povestește că într-o sâmbătă când a fost răpită în extaz și condusă în Purgatoriu, a fost uimită să vadă că temnița se transformase într-un rai al încântărilor, cu o lumină strălucitoare inundându-i centrul, acolo unde era de obicei un întuneric de nepătruns. Sora Paula a văzut-o pe Sf. Fecioară înconjurată de o mulțime de îngeri. Fiecărui înger îi porunca să elibereze și să ducă în Rai anumite suflete care, în viață, îi fuseseră devotate în chip deosebit.

Reflecție: Slavă ție, care ești mereu gata să ne ajuți în viață și în moarte! Condu-ne în Împărăția Cerurilor! Bucură-te, o, Sfântă Fecioară Marie, de o mie de ori, bucură-te! Slavă Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, precum era la început, și acum, și pururea, și în vecii vecilor! Amin.

Odihna cea veșnică dă-le-o lor, Doamne, și lumina cea fără de sfârșit să le strălucească lor. Să se odihnească în pace. Amin.

Dumnezeu și ospățul de nuntă cel veșnic

„A venit nunta Mielului și mireasa Lui s-a pregătit.” – Apocalips 19:7

„Această idee vetero-iudaică a stării intermediare include opinia că sufletele nu se află pur și simplu într-un fel de pază provizorie, ci îndură deja o pedeapsă... sau în schimb se bucură deja de forme provizorii de fericire. Și în sfârșit nu lipsește gândul că în această stare sunt posibile și purificări și vindecări, care fac sufletul matur pentru comuniunea cu Dumnezeu.

Biserica primară a preluat aceste concepții, din care apoi, în Biserica apuseană, s-a dezvoltat treptat doctrina despre purgator... În marea majoritate a oamenilor – așa putem presupune – există prezentă, în locul cel mai adânc al esenței lor, o ultimă deschidere interioară pentru adevăr, pentru iubire, pentru Dumnezeu. În alegerile concrete de viață, ea este acoperită de compromisuri mereu noi cu răul – multă murdărie acoperă curăția, după care, totuși, a rămas setea și care, cu toate acestea, iese mereu din nou la suprafață din toată josnicia și rămâne prezentă în suflet. Ce se întâmplă cu asemenea indivizi atunci când se prezintă în fața Judecătorului? Toate lucrurile murdare pe care le-au adunat în viața lor vor deveni oare dintr-o dată irelevante? Sau ce altceva se va întâmpla? ... În orice caz, devine clar că mântuirea oamenilor poate avea forme diferite; că unele lucruri edificate pot să ardă până la capăt; că pentru a ne mântui trebuie să trecem personal prin „foc” pentru a deveni definitiv capabili de Dumnezeu și a putea lua loc la masa ospățului veșnic de nuntă.” – Papa Benedict al XVI-lea (*Spe Salvi*, nn. 45-46).

Reflecție: Să facem fapte de iubire prin care să ștergem greșelile noastre.

Odihna cea veșnică dă-le-o lor, Doamne, și lumina cea fără de sfârșit să le strălucească lor. Să se odihnească în pace. Amin.

În tăcerile lui Dumnezeu

„Bine este să aștepti în tăcere ajutorul Domnului.” – Plângeri 3:26

„Pătîmind toate acestea, sufletul își trăiește purgatoriul; fiindcă atributele lui Dumnezeu stârnesc război în suflet, care își vede întunericul natural ca fiind opus luminii, sărăcia, mizeria, răutatea, în antiteză cu abundența și bunătatea lui Dumnezeu, până când flacăra reușește să purifice sufletul și, transformându-l, îl îmbogățește, îl glorifică, îl umple de încântare.

Și această măreață lucrare a lui Dumnezeu – lucrarea purgatoriului – se împlinește în tăcerile lui Dumnezeu, în tăcerile celor create, în tăcerea adevărului, în tăcerea încrederii desăvârșite. Să medităm o clipă la una din aceste tăceri.

Tăcerea încrederii: Dacă L-am cunoaște pe Dumnezeu, nimic nu ne-ar mai putea tulbura. La judecată, sufletele sfinte primesc o asemenea iluminare încât îl cunosc, ca să spunem așa, pe Dumnezeu. Ce fericiți am fi dacă am crede într-o asemenea măsură!” – Sf. Ioan al Crucii

Reflecție: Reflecția asupra ficcării tăceri la care se referă Sf. Ioan al Crucii.

Odihna cea veșnică dă-le-o lor, Doamne, și lumina cea fără de sfârșit să le strălucească lor. Să se odihnească în pace. Amin.

„Ceea ce Dumnezeu cere de la tine: dreptate, iubire și milostivire și cu smerenie să mergi înaintea Domnului Dumnezeului tău!”

– Mihea 6:8

„Fiecare faptă bună, fiecare act înfăptuit în stare de har și pentru Dumnezeu poate avea patru feluri de roade: un rod al *meritului*, un rod al *impăcării*, un rod al *rugăciunii arzătoare* și un rod al *ispășirii* astfel încât credinciosul care face o astfel de faptă poate, prin aceeași rugăciune, să ceară și să obțină milostivire și ajutor, să îmblânzească mânia lui Dumnezeu, să merite o sporire a harului pe pământ și a gloriei în ceruri, să satisfacă dreptatea lui Dumnezeu prin ispășirea păcatelor.” – Pr. Martin Jugie, Asumpționist, savant specializat în teologie bizantină, autor.

Reflecție: Una dintre cele mai bune modalități de a face pocăință este să înmulți faptele de caritate și de milostivire față de răposați, ceea ce șterge datoria voastră în fața dreptății lui Dumnezeu.

Odihna cea veșnică dă-le-o lor, Doamne, și lumina cea fără de sfârșit să le strălucească lor. Să se odihnească în pace. Amin.

Evangelizatori în folosul sufletelor sfinte

„Fă lucru de evanghelist, slujba ta fă-o deplin!” – 2 Timotei 4:5

„În noaptea asta am fost în Purgatoriu. Se făcea că eram condusă într-un abis, unde am văzut o sală încăpătoare. Am fost mișcată văzând bietele suflete așa de tăcute și triste. Și totuși se vedea pe chipul lor că aveau bucurie în inimă, pentru că își aminteau de iubirea milostivă a lui Dumnezeu. Pe un tron minunat, am văzut-o stând pe Sfânta Fecioară – mai frumoasă decât în oricare viziune de până atunci. Mi-a spus: «Te îndemn să îi înveți pe oameni să se roage pentru sufletele în suferință din Purgatoriu, pentru că și ele se vor ruga mult pentru voi, din recunoștință. Rugăciunea pentru aceste suflete sfinte îi este foarte plăcută lui Dumnezeu, fiindcă le permite să Îl vadă mai repede.»” – Revelațiile Fericitei Ana Ecaterina Emmerich

Reflecție: Faceți tot ce puteți pentru a răspândi devoțiunea față de sufletele sfinte din Purgatoriu.

Odihna cea veșnică dă-le-o lor, Doamne, și lumina cea fără de sfârșit să le strălucească lor. Să se odihnească în pace. Amin.

Privirea plină de iubire a lui Cristos

„Iar nădejdea voastră în Domnul să vi-o puneți!”³ – Psalmul 4:6

„De bunăvoie am suferi un chin de două ori mai mare până în ziua judecății dacă l-am vedea pe Isus privind la noi cu iubire.” – un suflet către Sf. Margareta Maria Alacoque

Reflecție: Faceți un act de dorință pentru ca sufletele sfinte să îl vadă pe Dumnezeu – Părinte Veșnic, întoarce-ți privirea milostivă asupra întregii omeniri și mai cu seamă asupra păcătoșilor, ascunși cu toții în inima mult milostivă a lui Isus. Pentru pătimirea Sa dureroasă, arată-ne milostivirea Ta ca să putem lăuda atotputernica Ta îndurare în vecii vecilor. Amin.

Odihna cea veșnică dă-le-o lor, Doamne, și lumina cea fără de sfârșit să le strălucească lor. Să se odihnească în pace. Amin.

³ Traducerea psalmilor, Pr. Liviu Pandrea, Galaxia Gutenberg, 2011 (n. trad.).

Deschideți porțile Purgatoriului

„Pleacă spre mine urechea Ta.

Vino degrab' în ajutorul meu.” – Psalmul 31/32:3

„După moarte, sufletul este purificat prin suferințele purgatoriale și ca să poată fi eliberați de durerile lor le sunt de folos sufragiile credincioșilor vii, anume: Jertfa Sfintei Liturghii, rugăciuni, pomană și alte fapte de pietate.” – Sf. Ieronim

Reflecție: Iubirea Bisericii pentru copiii ei plecați din această lume se vede din faptul că este mărinimoasa împărțitoare a meritelor și comorilor lui Cristos și are puterea de a-i ajuta. De la începuturi, Biserica a cinstit memoria celor răposați. Această învățătură are la bază obiceiul rugăciunilor pentru morți, deja menționat în Sfânta Scriptură. Întindeți o mână plină de compasiune acestor prizonieri ai iubirii.

Odihna cea veșnică dă-le-o lor, Doamne, și lumina cea fără de sfârșit să le strălucească lor. Să se odihnească în pace. Amin.

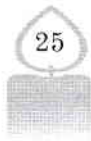
Amintește-ți de mine la altarul Domnului

„Faceți aceasta în amintirea Mea.” – Luca 22:19

„Îngroapă acest trup oriunde și nu lăsa grija de el să te tulbure cumva. Doar acest lucru ți-l cer: să-ți amintești de mine la altarul Domnului, oriunde te-ai afla.” – Sf. Monica, pe patul de moarte, către fiul ei, Sf. Augustin

Reflecție: Sf. Augustin spune: „Recunoașteți în această pâine ceea ce a atârnat pe Cruce și în acest potir ceea ce a curs din coasta Sa.” De cine vă este dor cel mai mult? Pentru cine vă doriți să fi făcut mai mult? Cereți să se celebreze o Liturghie pentru ei! De câte ori participați la Liturghie, cereți de la Tatăl ceresc să aveți parte de o moarte sfântă – să muriți în stare de har – și să evitați Purgatoriul.

Odihna cea veșnică dă-le-o lor, Doamne, și lumina cea fără de sfârșit să le strălucească lor. Să se odihnească în pace. Amin.

Pomenirea timp de o lună

„Cei vii știu că vor muri, dar cei morți nu știu nimic și parte de răsplată nu mai au, căci numele lor a fost uitat.” – Ecclesiastul 9:5

„În fiecare zi, Sf. Petru îi îndemna pe credincioși să-i îngroape cum se cuvine pe răposați, să se roage și să ceară și altora să se roage pentru odihna sufletelor acestora; el dădea o mare importanță acestei fapte de caritate și era nerăbdător ca cei vii să ajute sufletele care suferă... A treia zi după deces să fie dedicată recitării psalmilor și rugăciunilor pline de dragoste pentru Acela care a înviat a treia zi; și tot așa să se facă în a noua zi și în a treizecea, după obiceiul străvechi. În fine, cel decedat trebuie comemorat după un an și să se dea pomană pentru sufletul lui.” – Sf. Clement IV

Reflecție: Întreți fervearea voastră oferind Liturghii pentru răposați.

Odihna cea veșnică dă-le-o lor, Doamne, și lumina cea fără de sfârșit să le strălucească lor. Să se odihnească în pace. Amin.

Puterea Liturghiilor gregoriene

„Din băul stricăciunii, El m-a scos la larg.” – Psalmul 39/40:3

Sfântul Papă Grigore era atât de devotat sufletelor din Purgatoriu încât s-a plâns că după moartea sa nu va fi nimeni care să le ajute. Tradiția spune că Domnul i-a vorbit astfel: „Prietene, vreau, special pentru tine, să acord un privilegiu unic. Toate sufletele din Purgatoriu pentru care se vor celebra treizeci de Liturghii la rând, se vor mântui imediat, indiferent cât de mare ar fi datoria lor față de Mine.” Sf. Grigore a popularizat Liturghiile gregoriene, adică o serie de treizeci de Liturghii celebrate în treizeci de zile consecutiv. În Dialogurile Sfântului Grigore este consemnat că sufletul unui călugăr a apărut și a spus că a fost eliberat din Purgatoriu când s-a încheiat seria celor treizeci de Liturghii. Biserica nu declară în mod oficial că un suflet este eliberat din Purgatoriu, dar subliniază eficacitatea Liturghiei.

Reflecție: Indicați în testament că doriți să se celebreze pentru voi Liturghii gregoriene. Sunt cel mai mare dar pentru voi înșivă și pentru răposații voștri dragi.

Odihna cea veșnică dă-le-o lor, Doamne, și lumina cea fără de sfârșit să le strălucească lor. Să se odihnească în pace. Amin.

